

شېخ فرید د پښین د لرغوني ادبي دورې یونامتو شاعر

(Shaikh Fareed-A Renowned poet of Classical poetry from Pishin)

عظیم ارمان *

Abstract :

In this article, the researcher has tried to trace out the history of a prominent classical poet, Sheikh Fareed; who, as the historical references had justified in this article, belonged to district Pishin. In this regard, various literary and historical books have been brought into light to pinpoint the exact location of Sheikh Fareed. The district Pishin has a very rich history of literature, no doubt. But what remains in obscurity is the issue of local populace who were unaware of his poetry. Sheikh Fareed was one of the most renowned poets of first literary period of district Pishin. In this context, all doubts regarding Sheikh Fareed have been addressed in this research paper.

Key words: Sheikh Fareed, Pashto, Classical Poetry, Pishin

د ځینې مستندو حوالو له رویه موږ دا خبره کوو چې د پښین او شاوخوا سیمې لومړۍ ادبي دوره له ۱۰۰۰م هجري څخه وروسته پیل کېږي. تردې وړاندې که څه هم په دې تاریخي او د ادب له اړخه زرخېزه سیمه کېږي به ضرور شاعرانو او ادیبانو شتون درلودی. خو دهغو د ژوند او نورو ادبي موادو او شاعرۍ په هکله موږ هیڅ یو داسې تاریخي او ادبي سند په لاس کېږي نه لرو چې دغه دعوه وکړو چې تر ۱۰۰۰م هجري وړاندې دلته شاعرانو اولیکوالانو ژوند کاوه. کنې داسې کله هم نه شي کېدلې چې د پښین په دې تاریخي او ادبي ټاټوبي کېږي دي شاعرانو اولیکوالانو ژوند نه کاوه. کله چې له ۱۰۰۰م هجري وروسته د ستر خوشحال خان خټک د ستري ادبي دورې اثرات پر ټول پښتانه وطن او پښتو ادب خواره شو. په هم دغه وختونو کېږي دلته د پښین په سیمه کېږي هم د پښتو ادب بڅرکی بل لیدل کېږي. خوشحال بابا د پښتانه وطن له هري سیمې سره خپله سپېڅلې مینه په اشعارو کېږي څرگنده کړې ده. او د پښتنو د ډېرو سیمو په باب یې اشعار په بېلو بېلو کتابونو کېږي تر سترگو کېږي. له هرچا سره یې خپله مینه او نفرت یې په ډاگه بیان کړی دی. او د پښتونخوا وطن له نورو سیمو سره سره د پښین د تاریخي مقام او د پښین د پښتنو پېغلو دستا یني په هکله یې خپله یوه څلوریکه هغه وخت وئیلې وه کله چې ستر خوشحال خان خټک د پښین د تاریخي ناوې پر لار کندهار ته تېر شوی ؤ. ځکه نو موږ دا وئیلې شو چې پښین او د پښین د سیمې خلکو او په ځانگړې توگه ددې سیمې پښتنو پېغلو درې نیم سوه کاله وړاندې هم خوشحال خټک متاثره کړی ؤ. او دغه تاریخي ټاټوبي یو ځانگړی مقام او ارزښت درلود. دلته د ستر خوشحال خټک هغه څلوریکه هم را اخلو، کومه چې ده د خپل سفر پر مهال د پښین پر سیمه کندهار ته د تېرېدو پر وخت وئیلې ده.

* M.Phil Scholar, Department of Pashto, UOB, Quetta

"د شیتکو جونہ سیالی پښتنې دي
خو په ژبه په پوښاک دي بر خېرني
د ابدالو جونہ واره گډبيني دي
که تريني دي د پښين دي د ستايني" (1)

چي دلته د شعر او ادب د پيل کېدو نخښي تر سترگو کېږي، او مور گټه ځيني اخيستلې شو. او دا دعوه کولې شو چي د پښين په سيمه کېني د شاعري او ادب اثرات له ۱۰۰۰م هجري وروسته تر سترگو کېږي. او په دې لرغونې او تاريخي سيمه کېني د پښتو ادب د ابتدا اثرات څرگند دي. ځکه چي د محمد بن داؤد هوتک د تاريخي او ادبي تذکرې "پتي خزاني" له رويه دا خبره څرگنده ده چي د شېخ متي اولادونه د پښتونخوا وطن له نورو سيموسره سره د پښين په شاوخوا سيمه کېني هم سره خواره او استوگن شول. خودلته به يوځل دا هم اوگورو چي شېخ متي څوک ؤ؟ ژوند يې چېرې کاوه؟ محمد هوتک په خپله تاريخي تذکره "پته خزانه" کېني د شېخ متي او دده د ژوند په هکله ليکي.

"شېخ متي د شېخ عباس زوی ؤ، چه عباس د عمر او عمر دخليل زوی ؤ، خليل د غوريا، غوريا د کنندان خربون زوی ؤ، چه د حضرت سږيني قدس الله له زامنو څخه ؤ، زما پلار عليه الرحمه ماته داسي نقل کا: چه: د شېخ خربون مرگ په مرغه کې ؤ، او اولاد يې هم په ارغسان او مرغه او پښين کي سره خپاره سول، ځيني ولاړه د ږوب او کورک غرو ته، او امران او حسن د شېخ متي وروڼه پر هغو غرو اوسيدل چي وروسته د مشر ورور په نامه مشهور سو. او بي بي خاله د دوی خور په پښين کي وه چه هورې يې زيارت دی، يو بل ورور يې په گرمام کي بنځ دی نقل کا: چه: شېخ متي قدس الله سره په کال هجري ۶۲۳ زېږېدلئ ؤ، او په عمر د پينځه شپېتو کالو د ترنک پر غاړه وفات سو، او پر هغه غونډی، بنځ دی چي کلات باله سي. نقل کا: چه: شېخ متي بابا لوی زاهد او عابد او پر خاوند مين سړی ؤ، دده اولاد ولاړه په پېښور او بدني مېشته سول، او هلته له دوی څخه لوی لوی ستانه راووتل." (2)

دلته د "پتي خزاني" له برکته دا خبره ښکاره شوه چي د شېخ متي اولادونه په هغو سيمو کېني سره خواره شول کومي چي نن هم د ارغسان، پښين، مرغې، کورک، توبه اخکزی، ږوب، بونير، سوات او پېښور په نومونو شهرت لري. شېخ کټه متي زی چي د شېخ متي له اولادونو او کړوسيانو څخه دی. دده په اولادونو کېني يو هم شېخ قدم نومېږي چي د شېخ قاسم پلار يادېږي وييل کيږي چي دغه شېخ قاسم څلور زامن درلودل چي شېخ کبير، شېخ واصل، شېخ نوراوشېخ فرید نومېدو. مور دلته د شېخ فرید په هکله خبري کوو. څېړونکي او ليکوالان دا وايي چي دغه شېخ فرید کوم چي په کلي پيرانو پښين کېني يې مزار دی دا هم هغه شېخ فرید دی کوم چي يې ذکر په "پته خزانه" کېني شوی دی. او دغه شېخ فرید د سوهېلي پښتونخوا او د پښين ځيني شاعران او څېړونکي شاعر گڼي. او ددې تاريخي

ټاټوبي د پښتو ادب سرخیل يې بولي. مور يې دلته د ژوند په باب خبري کوو او داهم گورو چي دغه شېخ فرید شاعر ؤ او که نه ؤ؟ وئیل کيږي چي دغه شېخ فرید په کندهار کښي ژوند کاوه. او وروسته بیا له کندهار څخه د پښېن سيمي ته راغلی او هم دلته وفات شوی او مزار يې هم دلته دی. او ددې سره سره يې نور خپلوان هم د پېښور او شاوخوا سيمو ته ولاړو. د پښېن د سيمي ښاغلی څېړونکی او شاعر محمد نعیم ازاد د دغه شېخ فرید د ژوند په باب په خپله يوه مقاله "سوهېلي پښتونخوا او پښتو ادب" کښي داسي ليکي.

"د شېخ متي له اولادونو څخه يو هم شېخ فرید و چي نن يې هم قبر او مزار د پښېن ښار ته نيزدې د پيرانو په کلي کښي دی. د يوولسمي هجري پېړۍ ډېر ستر او اوچت نوم د ډېري درني کورنۍ چي پر ټوله پښتونخوا خپره سوې د شېخ متي خليل کورنۍ ده. شېخ فرید (۱۰۰۰ زوکړی) د شېخ قاسم (۹۵۶ زوکړی) زوی، د شېخ قدم لمسی او د خواجه محمد خليل متي زي کړوسی ؤ". (3)

واقعي هم د دغه شېخ فرید مزار د پښېن د تاريخي ټاټوبي د پيرانو په کلي کښي اوس هم شته. او دده د مزار په دروازه کښي دده د ورور شېخ نور قبر هم شته. دلته د دغه شېخ فرید پر مزار يوه ښکلې گومبته هم جوړه ده. او يوه لويه هديره هم ورسره شته چي د پرنگي سامراج خلاف جنگېدلي غازي فيض محمد قبر هم د دغه هديرې سره نيزدې دی. دغه شېخ فرید کوم چي يې ښاغلی نعیم ازاد شاعر هم گڼي دده قبر او زيارت ته نن هم خلک د دعا لپاره ورځي او هلته دعاوي او خيراتونه کوي. او څوک چي يې ځانونه اولادونه گڼي. په هغو کښي دځينو کورونه نن هم په کلي پيرانو او بابو محله کښي دي. ښاغلی محمد نعیم ازاد د دغه ياد شوي شېخ فرید او دده د اولادونو په هکله په خپله مقاله "سوهېلي پښتونخوا او پښتو ادب" کښي وړاندي داسي ليکي.

"خود پتي خزاني تعليقات يې ټوله کورنۍ ډېره څرگندوي او ډېر په زړه پوري معلومات لري. او د دغه کورنۍ د نوموړي پير او شاعر شېخ فرید بابا مزار په پښېن کښي دی چي ډېر په زړه پوري گومبته لري او په پيرانو نومي کلي کښي استوگن يې اوس هم ځانونه خليل گڼي. د سوهېلي پښتونخوا د تاريخ يو ځلنده څپرکی جوړوي". (4)

ښاغلی څېړونکی او شاعر محمد نعیم ازاد هم د خپلو دغو خبرو حواله د ښاغلي شاعر او ليکوال پروفېسر افضل رضا له کتاب "د پښتو غزل" او د پتي خزاني له تعليقاتو څخه ورکوي. خود پتي خزاني په تعليقاتو کښي هم دا خبره څرگنده نه ده چي دغه شېخ فرید چي د شېخ قاسم زوی او د شېخ قدم لمسی ؤ د پښېن ؤ او شاعر ؤ. ښاغلي افضل رضا په خپل کتاب کښي دا خبره ليکي چي دغه شېخ فرید د پير بابا کړوسی ؤ او يو ښه شاعر هم ؤ خو دا ذکر يې نه دی کړی چي د دغه شېخ فرید تعلق د پښېن له ځاوري سره ؤ. ښاغلي افضل رضا په خپل کتاب کښي داسي ليکي.

"شېخ فرید د پیر بابا کړوسی او د میا قاسم خوی یادېږي د "تېر هېر شاعران" کتاب بڼاغلې لیکوال یې دا یو غزل د کریمداد اخوند له الف نامې د شرحې سره موندلې بیا لیکلې" د شېخ فرید د ژوند نور حالات معلوم نه دي. خو داسې ښکاري چه د یوولسمې صدی هجری نه پس تیر دی". (5)

دلته داپوښتنه هم را پیدا کېږي چي د پښین د سیمي ټول خلک دغه شېخ فرید د یوه شېخ او پیر په حېث ډېر زیات پېژني مگر د یوه شاعر او لیکوال په حېث یې بالکل نه پېژني. حتی چي کوم خلک ځانونه د ده اولادونه گڼي هغه یې هم د یوه نېک سړي او یوه پیر په حېث پېژني خود شاعر په حېث یې ډېر لږ پېژني اوله گمان څخه کاراخلي. دده په کړوسیانو کښي ما د پیر فضل خالق سره یوه تفصیلي مرکه کړې ده. چي نن هم د پښین ښار په بابومحله کښي ژوند کوي. دلته د هغه دخولې خبري هم ټکي په ټکي راوړم.

"پوښتنه: پیر صاحب که خپل ځان را معرفي کړي؟

ځواب: زما نوم پیر فضل خالق دی. د پیر عبدالصادق زوی یم. د پیر عبدالسلام لمسی یم. د پیر یارمحمد کړوسی یم. او کورمي په پښین بازار کښي دی.

پوښتنه: ما داسي اورېدلي دي چي ستاسو تعلق د شېخ فرید له کورنۍ سره دی دا خبره څومره حقیقت لري؟

ځواب: زه د شېخ رکن الدین په کړوسیانو کي راحم او دغه ډول د شېخ قطب الدین، بیا د شېخ قیام الدین، د شېخ صلاح الدین، د شېخ نجم الدین، د شېخ جلال الدین، د شېخ عبد الرزاق، د شېخ امام الدین رح چي په پېښور کي یې مزار دی او د شېخ فرید بابا لمسی دی. شېخ امام الدین د شېخ فرید بابا د مشر ورور شېخ عبدالکبیر زوی دی. شېخ کبیر چي په پیر بالا مشهوره دی مزار یې دورې په پیر بالا کي دی. دا ټول ډېر پخوا تېر سوي دي. دا ټول د شېخ قاسم رح اولادونه دي. شېخ کبیر یې مشر زوی دی، شېخ فرید یې زوی دی، شېخ واصل یې زوی دی او شېخ نور یې دی. او شېخ قاسم رح د اکبر باچازوی جهانگیر چي کله باچا سو بیا یې زموږ دا نیکه شېخ قاسم گرفتار کړی. دوه کاله دده په نظر بندي کي و. د انډیا په چنارگر کي نو بیا دی په هغه نظر بندي کي وفات سو. اوس یې مزار په چنارگر کي دی.

پوښتنه: د شېخ فرید شاعر د شعر او شاعري په هکله څومره معلومات لري؟

ځواب: د شېخ فرید نه کتاب ماته په لاس راغلی دی او نه یې ماته شاعري په لاس راغلې ده او نه ما داسي اورېدلي دي چي شېخ فرید شاعر و. خو دومره خبر سوی یم چي یو څه شعرونه یې لیکلي و. مگر لکه څنگه چي دده په وروني کي ځينو کتابونه لیکلي وو نو کېدای سي چي ده به هم شعرونه لیکلي وو. البته زه یې د شاعر په حېث ډېر کم پېژنم. لکه څنگه چي د شېخ کټه متي زي "لرغوني پښتانه" و. او د شېخ متي کتاب و د "خدای مینه" او شېخ قاسم "تذکره اولیاء افغان" لیکلی و. او شېخ امام الدین رح هم "تاریخ

پښتون" په فارسي زبان کي ليکلی ؤ. او د شېخ امام الدين يو بل کتاب هم پيدا سوی دی او په پېښور کي زما سره يو چا وعده کړې ده چي زه دا کتاب درکوم. او په دې باب زموږ عزيز افسرخان خليل هم کتابونه ليکي زه به په را روان وخت کي په دې باب هم معلومات را ټولوم.

پوښتنه: تاسو د شېخ فریدپه اولادونو کښي د چا په کورنۍ کښي یاست؟

ځواب: ميا نعيم يا شېخ نعيم د شېخ شمس الدين په اولاد کي راغلی دی. موږ بيا د شېخ نجم الدين په اولاد کي يو او موږ ټول بيا پر شېخ عبدالرزاق باندي سره يو ځای کېږو. او بيا ټول د شېخ امام الدين او شېخ کبير په اولاد کي راځو. د شېخ فرید بابا خو يو زوی ؤ چي ماشوم ؤ او پلار ښيرا ورته وکه او مړ سو. د کندهار په ناکودک کلي کي پنجوايي اولسوالي ولايت کندهار کي اوس هم قبر دی. زه خپله ورغلی يم او هلته زموږ نور نيکه گان هم دي لکه شېخ قطب الدين، شېخ رکن الدين، شېخ قيام الدين او شېخ صلاح الدين د دې ټولو مزارات هلته په کندهار کي دي. د شېخ قطب الدين اولادونه اوس هم هلته دي. موږ چي په پښين کي پراته يو موږ د شېخ رکن الدين په اولادونو کي يو. او دا نور زموږ سره چي کوم پيران دي دا بيا ټول د شېخ شمس الدين اولاد کي دي. په پېښور کي چي زموږ خپلوان دي هغه هم نيمی د شېخ رکن الدين يعني زموږ له خاندان څخه دي او نيمی بيا د شېخ شمس الدين په اولادونو کي دي.

پوښتنه: دا خبره چي "شېخ فریده پته خوله دي بهتري ده" د پښين په نسبت په بونير او سوات کښي ديو بل شېخ فریدپه باب هم ډېره مشهوره ده. ته په دې باب څه وئيل غواړې؟ چي دا خبره څومره حقيقت لري؟

ځواب: ما خو چي څومره معلومات کړي دي نو د شېخ فرید يو زوی ؤ چي په ناکودک مشهوره ؤ دا خبره داسي ده چي په کندهار کي واده ؤ نو د شېخ فرید يو زوی ؤ نو په کلي کي واده ؤ ده ته يې ست نه ؤ کړی خو ده دا غوښتو چي په جنج يا وراکښي ولاړشي خلکو دی په ورا کي نه بيو لو نو دی پر دېوال کښېښستی او پر خلکو يې دېوال را وگرځاوی. نو د کلي خلک شېخ فرید ته راغلو چي ستا زوی پر ورا دېوال را وگرځاوی نو خلک يې ټول را وگرځول. نو وايي چي شېخ فرید بيا خپل زوی ته وئيل چي ته خو ماشوم او کودک يې دا لار خلاصه که ده وئيل زه ناکودک يم يعني غټ يم او نن هم په دا نامه په کندهار کي کلی سته. نو شېخ فرید زوی ته ښېرا وکه او زوی يې مړ سو ځکه نو خلکو ده ته دا وئيل چي شېخ فریده، پته خوله دي بهتري ده. يعني که تا داسي نه وای وئيلي نو زوی به دي نه مړ کېدلای. او دا خبره په افغانستان کي هم ماته خلکو داسي کړې ده. او زه په کال ۱۹۷۳ع کي هلته تللی وم.

پوښتنه: د شېخ فرید د لاس يوداسي څه تاسو په لاس کښي لرئ که هغه هر شی وي؟

ځواب: دده د لاس يو څه خو نه لرو خو دده د لمسيانو د لاس کاغذات، قوالي سته چي تقريبا دوه يا دوه نيم سوه کاله مخکي تاريخ لري. او د شېخ قاسم د شېخ فرید د پلار جبه مبارکه او کچکول اوس هم په پېښور کي زموږ له خپلوانو سره سته چي ده ته د پير عبدالقادر جيلاني لمسيانو ورکړې وه. نور څه يې زموږ سره نسته ولي چي تر څلور سوه کاله ډېره موده سوې ده.

پوښتنه: د شېخ فرید له وروڼو او مور او پلار څخه بل څوک دلته مزار لري او که یوازې شېخ فرید دلته ښخ دی؟
 ځواب: دده په مزار کې دده د ورور شېخ نور قبر هم سته چې دده په څنګ کې ښخ دی. او د شېخ نور
 اولاد نسته". (6)

ښاغلی پیر فضل خالق چې کومې خبرې دخپلو نیکونو، شېخ قاسم او شېخ فرید په باب کوي نو هغه
 هم د دغه شېخ فرید په هکله کوي کوم چې د پټې خزانې مؤلف یې د پټې خزانې په تعلیقاتو کښي را
 پېژني. ښاغلی محمد نعیم ازاد هم د دغه شېخ فرید په هکله معلومات راکوي. خو ددې سره سره نعیم
 ازاد او پیر فضل خالق دا دعوه هم کوي چې دا شېخ فرید هم دغه د پښین شېخ فرید دی. د پټې خزانې
 مؤلف یې هم د شېخ متي، شېخ یوسف، شېخ کټه متي زي له اولادونو څخه گڼي او د شېخ قاسم زوی
 یې بولي او د شېخ قاسم دا اولادونو په هکله په خپله تذکره "پټه خزانه" کښي لیکي.

"شېخ کبیر المشهور به پیر بالا که عشاء پنجشنبه چهارم ماه شوال (۹۹۴ هجري) در بدني
 پشاور متولد و (۱۲) رمضان (۱۰۵۴ هجري) از جهان رفت. علاوه برین اخوند دروېزه نیز
 ذکرې از شېخ کبیر مینماید، و ازان بر می آید، که شهرت عرفانی وی دران عصر، بهر
 طریق چیده بود. وی در هندوستان از دنیارفته، و مدفن او در قنوج هند است. فرزندان دیگر
 شېخ قاسم: واصل متولد (۱۰۰۷)، نور متولد (۱۰۶۱) فرید متولد (۱۰۰۰)". (7)

که چېرې موږ د پټې خزانې تعلیقاتو او ددې سره سره د ښاغلي محمد نعیم ازاد خبرو او حوالو ته پام
 او کړو او د ښاغلي پروفېسر افضل رضا کتاب "د پښتو غزل" کښي د شېخ فرید ذکر ته لږ غورو فکر
 او کړو نو دا خبره څرگنده او ښکاره ده چې دا ټول دیوه شېخ فرید ذکر کوي. خودا نه ده څرگنده چې دغه
 شېخ فرید هم دغه د پښین شېخ فرید ؤ. او که یو بل شېخ فرید هم په پښتونخوا وطن کښي ژوند کړی
 دی؟ دایوه ډېره ځانگړې پوښتنه ده؟

ددې خبرې د سپیناوي دپاره دا ضروري گڼو چې دا خبره نوره هم وڅېړو ځکه چې په پښتونخوا وطن
 کښي یو بل شېخ فرید هم تېر شوی دی چې د بونیر په سیمه کښي یې ژوند کولو وئیل کېږي چې دغه
 شېخ فرید د شېخ بوډا بابا خوری ؤ. په خټه خلیل زئی ؤ او له جدون قبیلې سره یې تعلق ؤ. د دغه شېخ
 فرید د ژوند زمانه کال ۱۸۳۲ عیسوي، یعنی دیارلسمه هجري پېړۍ ده. وئیل کېږي چې دغه شېخ
 فرید یو عارف، بزرگ او ولي الله ؤ خودا چې شاعر هم ؤ؟ په دې هکله تعارف افغان جدون "کښي یو
 ځای هم ذکر نشته. د دغه شېخ فرید د ژوند او زمانې په هکله ښاغلی عبدالحليم جدون او پروفېسر
 عبدالقاسم جدون وړاندي لیکي.

" ۱۸۲۰ کال زمانه ېې اور سکھوں کے ساتھ جنگ کا پہلا دن ہے۔ گاؤں کے واحد مشترکہ حجرے کے صحن میں مشران چارپائیوں پر بیٹھے

ہوئے ہیں۔ اور آپس میں جنگ پر تبادلہ خیال کر رہے ہیں اور کثران حجرے کے دیواروں کے ساتھ لگے ہوئے پتھروں کے سلوں پر بیٹھے

کر مشران کی گفتگو خاموشی سے سن رہے ہیں۔ کسی کثر کو اجازت نہیں کہ مشران کے ساتھ چارپائی پر بیٹھے کران کی گفتگو میں حصہ لے

سکے۔ کسی مشرکے حجرے میں داخل ہونے پر یا کسی مشرک کی حجرے سے نکلنے پر تمام کثران اپنی اپنی جگہوں پر تعظیم کھڑے ہو جاتے ہیں۔ کہ اتنے میں کسی نے کہا جنگ کا کچھ پتہ چلا کہ کیا ہوا ہے۔ دوسرے نے کہا کہ یہاں حجرے میں بیٹھ کر کیا پتہ چلے گا، تیسرے نے کہا جل میں بیٹھ کر آنے والوں سے پتہ چلے گا کہ کیا ہوا؟ یہ سن کر کثران میں سے چند نوجوان اٹھ کر کہنے لگے کہ ہم جل جا کر آنے والوں سے معلوم کر کے ابھی آتے ہیں۔ یہ نوجوان حجرے سے نکل کر جل چوک کے نزدیک پہنچے تھے کہ ان میں سے ایک نوجوان نے چوک میں سامنے سے آنے والے ایک آدمی کی طرف اشارہ کرتے ہوئے زور سے کہہ دیا کہ دیکھو شیخ پھندے بابا بغیر سر کے آرہا ہے۔ اس نوجوان کا اتنا کہنا تھا کہ شیخ پھندے بابا اسی جگہ زمین پر گر گیا۔ شیخ پھندے بابا کے بغیر سر کے گاؤں آنے کی خبر یکدم سارے گاؤں میں پھیل گئی اور لوگ گھروں سے نکل کر دوڑتے ہوئے جل چوک آنے لگے۔ تھوڑی دیر میں بہت سے لوگ جمع ہو گئے۔ شیخ فرید بابا کو بھی اطلاع مل گئی کہ شیخ پھندے بابا جل چوک میں بغیر سر کے پڑا ہوا ہے۔ شیخ فرید بابا اسی وقت جل چوک میں آکر شیخ پھندے بابا کے مردہ جسم کے پاس بیٹھ گیا اور شیخ پھندے بابا کے سینے پر ہاتھ رکھ کر کہنے لگا۔ کہ بھائی شہادت مبارک ہو تم نے سر کٹا کر اپنا وعدہ پورا کر دیا"۔ (8)

نو تر ہرخہ وړاندي چي مور نورهم د شېخ فرید په هکله خېر نه او کرو او دا خبره خان ته معلومه کرو چي کوم شېخ فرید شاعر ؤ؟ نو لومړی باید چي دا خبره روښانه او خرگنده شي چي شېخ قاسم چي د شېخ فرید پلار یاد پېرې څوک ؤ؟ د پتې خزانې مؤلف محمد هوتک د شېخ قاسم د ژوند په هکله په خپله تذکره "پتہ خزانہ" کښي وړاندي لیکي.

"شېخ قاسم را غوث الزمان و از مریدان اولاد شیخ عبدالقادر جیلانی میدان و گوید: که در بهار سال (۹۵۶ هجری) کنار رود بدنی (شرق پشاور) بدنیا آمد، و وفاتش (۱۰۱۶ هجری) است. قاسم افغان در پشاور به معرفت و روحانیت شهرت کرد، و مردم آنجا به وی گرویدند، و نفوس را کسب نمود، بنابراین شادمان خان حکمران پشاور قصد کشتن وی کرد، شیخ قاسم بترک پشاور مجبور گردید، و به قندهار رفت، و از آنجا بزیارت حرمین شتافت، و بعد از سفر حج، شیخ قاسم پس به (دو آوه) پشاور آمد، و در آنجا کسب اقتدار علمی و روحانی نمود، و به شیخ قاسم سلیمانی شهرت یافت. درین بار از طرف دربار مغولی طلبیده شد. بعد از آنکه شیخ به لاهور رفت، در آنجا اقتداری وسیع تر، و نفوذی عظیم تر بدست آورد و بسی از اهل لاهور به وی گرویدند، بنابراین جهانگیر ویرا در قلعه چنار محبوس گردانید، و هم در آنجا از دنیا رفت"۔ (9)

د پښتو ژبې نوموړې څېړونکې ښاغلی مولانا عبدالحليم اثر په خپله تذکره "تبر هېر شاعران" کښي د یاد شوي شېخ فرید په باره کښي تر ډېره پوري دا خبره خرگنده کړې ده چي دغه شېخ فرید څوک ؤ؟ او چېرې يې ژوند کړی ؤ؟ مولانا عبدالحليم اثر هم دغه شېخ فرید د میان قاسم زوی یادوي او دده د ژوند په هکله داسي لیکي.

"د میان مصطفی ابن سید علي ترمذي رح د دویم ځوی میان قاسم د یو ځوی نوم شیخ فرید دی. او هر کله چه اخون کریم داد ابن اخون درويزه رح او د پير بابا ابن میان قاسم ابن

ميان نوسى يعنى حسين ابن حسن ابن ميان مصطفى او شيخ فريد ابن ميان قاسم ابن ميان مصطفى دا ټول په علمي لحاظ سره يوه کورنى ده. په دې وجه د شيخ فريد غزل داخوند کريمداد د الف نامې د شرح سره ليکلې شوې ده". (10)

دا خبره ډېره د پام وړ ده چې د ذکرشوي شيخ فريد په باب ډېرڅېړونکي اوليکوالان په يوه خوله دي. چې دغه شيخ فريد دخپل وخت يوبنه شاعر و او يوځانگړى سبک يې درلود. غزل يې ډېر ساده او رواني لري او يوه غزل يې په يوه کتاب کښي هم چاپ شوې ده. او په دغه وخت کښي ده په قصور کښي ژوند کاوه. په دې هکله بناغلى قاضي عبدالحليم اثر په خپل کتاب "تېرهېر شاعران" کښي داسي ليکي.

دغه کنزالدقايق کتاب په لاس د عاشور بيگ کاتب ليکلى شوى دى او هم په دې کتاب کښي د شيخ فريد دا يو غزل ليکلې شوې دى دلته دا نظم په خپل اصلي رسم الخط کښي په دې غرض ليکم چې دخپل مخصوص سبک او طرز اندازه لگول يې اسان شي. دومره ويلې شو چه د سنه ۱۱۰۰ نه تر سنه ۱۳۰۰ هجري په زمانه کښي په قصور کښي د پښتو ژبي د ادب سره يې تعلق موجود وو غزل يې دادى.

" شاه چه دا هسي رنگ زړى گونه بيماره گزى
د بنو يارانو جدايي شوه ناقراره گزى

مينه دي اور کړه عاشقان دى وسوو
دا بيگانه عالم د بيرته له انگاره گزى

مينه د زنار کړه د خپل يار په غاړه
هغه عاشق نه دى چه بې ستا له زناره گزى

گل د نهال کړ د خپل يار په غولى
شها د يار تر باغ چاپيره شوه ملياره گزى

نور عالم د حورى جنتونه غواړي
دا شيخ فريد د طمعدار ستاله ديداره گزى". (11)

بناغلي پروفېسر افضل رضاچي په خپل کتاب "د پښتو غزل" کښي د کوم شيخ فريد د ژوند په هکله خبره کوي نو هغه هم دغه شيخ فريد يادوي دچاپه باب چي بناغلى نعيم ازاد، بناغلى پير فضل خالق، محمد هوتک او مولانا عبدالحليم اثر وړاندي خپلي خبري کړي دي. ځکه نو دې ټولو خبرو اوحوالو ته که

مور غوراو فکر او کړو نو دغه شېخ فرید د خپل وخت یونوموړی او نامتو شاعر ؤ. دکوم شېخ فرید چي نن هم دپښین په پیرانو کلي کښي مزار موجود دی، اودامتل چي نن هم دپښین په سیمه کښي یې ډېری خلک په خپل هر ورځني ژوند کښي کاروي چي وايي "شېخ فریده پټه خوله دي بهتري ده.

دا متل دپښین اوسو هېلي پښتونخوا خلکو هغه شېخ فرید ته منسوب کړې دی. دکوم شېخ فرید مزار چي په پښین کښي دی. او ددې سيمي خلک دامتل دده د زوی د مرگ له پېښي سره تړي وئیل کېږي چي دغه شېخ فرید یو زوی درلود. چي یو وخت په کلي کښي واده ؤ نو دده زوی خلکو په ورا کښي نه بوتلو نو ده پر دغه ورا یا جنج باندي دیوال را وگرځولو نو دکلي خلک شېخ فرید ته راغلو او د زوی شکایت یې ورته وکړو. وئیل کېږي چي شېخ فرید زوی ته وئیل چي ته کودک یعنی ماشوم یې ته په ورا کښي مه ځه نو دده زوی ورته وئیل چي زه کودک نه یم زه ناکودک یم یعنی ماشوم نه یم. څېړونکي وايي چي په کندهار پنجوايي اولسوالي کښي نن هم د شېخ فرید د زوی د "ناکودک" په نامه یو کلی شته چي خلک یې ځانونه اوس هم متي زي بولي. اود سيمي خلک یې ډیر قدر او احترام کوي. دپښین د علاقې خلک دغه شېخ فرید ته ډېر زیات عقیدت او احترام لري. خود شمالي پښتونخوا د بونیر، سوات، باجوړ او نورو سیمو کښي دا متل د هغه شېخ فرید په هکله وئیل کېږي کوم چي د بناغلي عبدالحليم جدون او پروفېسر عبدالقاسم جدون د وينا مطابق د بونیر په شاوخوا سیمه کښي یې مزار دی. بناغلي عبدالحليم جدون او بناغلي پروفېسر عبدالقاسم جدون په خپل گډ څېړنيز اثر "تعارف افغان جدون، شېخ فریده چپه خوله دي بهتري ده" کښي ددغه شېخ فرید د ژوند دوروستيو حالاتو، مزار او ددې متل په باب داسي ليکي.

" ایک دن شیخ فرید بابا اپنے گھر میں داخل ہوا تو سامنے مویشیوں کو دیکھ کر محسوس کیا کہ ان کو تو پیاس لگی ہوئی ہے۔ سیدھا جا کر تمام مویشیوں کو کھوٹوں سے کھول دیا۔ اور گھر سے باہر پانی پلانے کے لیے لے گیا۔ ان دنوں گھروں میں کنویں نہیں ہوتے تھے۔ پورے گاؤں میں پانی بھرنے کے لیے صرف دو کنویں تھے۔ جس سے سارا گاؤں اپنی ضروریات پوری کرتا تھا۔ گاؤں کی دونوں کنوؤں پر لوگوں کی بھیڑ کی وجہ سے شیخ فرید بابا نے اپنے مویشیوں کو پہاڑ کی طرف ہانک دیا۔ پہاڑی چشمے پر لے جا کر پانی پینے کے لئے چھوڑ دیا۔ مویشی پالنے والوں کی عادت ہوتی ہے کہ مویشیوں کو پانی پلاتے وقت وقفے وقفے سے ایک مخصوص قسم کی سیٹی منہ سے بجاتے ہیں۔ تاکہ مویشی خوب پیٹ بھر کر پانی پی لیں۔ شیخ فرید بابا نے بھی جانوروں کو دیکھ کر جب سیٹی بجائی تو اچانک اپنے دائیں کندھے کی طرف دیکھ لیا۔ کیا دیکھتا ہے کہ کراما کاتبین فرشتے نے انسانی شکل صورت میں ایک ہاتھ میں کاغذ اور دوسرے ہاتھ میں قلم لئے کھڑا ہے اور کاغذ پر قلم سے سیٹی بجانا لکھ دیا۔ شیخ فرید نے یہ دیکھ کر فرشتے سے کہا کہ میں نے تو بات نہیں کی۔ جانوروں کو پانی پلانے کے لئے صرف سیٹی بجائی ہے اور تم نے لکھ دیا۔ فرشتے نے جواب دیا کہ ہمیں یہ حکم ہے کہ جو کچھ بھی انسان منہ سے نکالتا ہے وہ لکھتے ہیں۔ تم نے سیٹی بجائی اور ہم نے لکھ دی۔ شیخ فرید بابا نے یہ سن کر کہا اچھا اور اسی وقت زبان پر یہ الفاظ آگئے کہ

"شیخ فرید، خله چپہ بہتری ده"

اس واقعے کے بعد شیخ فرید بابائے لوگوں کے ساتھ میل جول اور بول چال بہت کم کر دی۔ صرف ضروری بات کرتے اور وہ بھی مختصر۔ ہر وقت ذکر و اذکار میں مصروف رہنا اپنا شعار بنالیا"۔ (12)

نتیجہ: پہ دے لیکنہ کنبی مورتر خپلہ وسہ دا ہخہ کړي ده چي دا خبره واضح او ثابتہ کړوچي شېخ فرید دیو پیراو ولي الله سره سره د پښين دتاريخي خاوري دلومړۍ ادبي دورې يو نامتو شاعر هم ؤ. ځکه چي د شېخ فرید په هکله داسي خبري هم کېدلې چي د پښين په خاوره کنبي چي د کوم شېخ فرید مزار دی د ايو پيرخو دی مگر د شاعر په حيث هیچاهم نه پېژندلو. تر دې پوري چي خپلو لمسیانو او کړوسیانو هم د یوشاعر په توګه نه پېژندلو. ددې لیکنې په رڼا کنبي دا خبره مورتر ډېره حده بنکاره کړې ده چي د کوم شېخ فرید ذکر چي په تاريخي کتابونو پته خزانه، تېر هېرشاعران، د پښتو غزل او نورو کنبي شوی دی. ددې ټولو کتابونو لیکوالانو د لیکنو او حوالو څخه دا خبره څرګندېږي چي د کوم شېخ فرید چي د پښين په تاريخي ټاټوبي کنبي مزار دی، دغه شېخ فرید دیو پير سره سره د خپل وخت یونامتو شاعر هم ؤ. او کوم شېخ فرید چي د بونير په سیمه کنبي یې ژوند تېر کړی دی دا شېخ فرید یو خو شاعر نه ؤ او بل دا شېخ فرید د پښين د سيمي تر شېخ فرید دوې پېرې وروسته تېر شوی دی. او زموږ دا لیکنه په راتلونکي وخت کنبي په دې باب د لوستونکو سره په نوره څېړنه کولو کنبي ښه مرسته کولې شي.

حوالې

- (1) رسا، سیدرسول، مقدمه ارمان خوشحال، یونیورسټي بک ایجنسي، پېښور، ۲۰۰۱، مخ ۶۸۷
- (2) هوتک، محمد بن داؤد، پټه خزانه، سريزه دپوهاند عبدالحی حبيبي، پښتونړيواله مرکه، پښتونخوا، ۲۰۱۶، مخ ۵۱
- (3) ازاد، محمد نعیم، لمبه، دوه میاشتنی مجله، دریم کال، څلورمه گڼه، پښتو ادبي غورځنگ، کوټه، ۲۰۰۵، مخ ۱۷-۱۸
- (4) همدغه اثر، مخ ۱۸
- (5) رضا، افضل پروفېسر (۱۹۷۸) دپښتو غزل (ترتیب و تدوین) پښتو اکېډمی، پېښور، مخ ۲۵۸
- (6) فضل خالق، پیر، مخ په مخ مرکه، ځای: د پیر فضل خالق کور بابو محله، پښین ښار، نېټه، ۲۰۱۹-۱۰-۱۳
- (7) هوتک، محمد بن داؤد، د پټي خزاني تعليقات (دوئم چاپ) د پوهني وزارت د دارالتعاليف، ریاست، افغانستان، ۱۳۲۹ق، مخ ۲۱۶-۲۱۷
- (8) جدون، عبدالحلیم و جدون، عبدالقاسم، پروفېسر، تعارف افغان جدون- شېخ فریده، خوله چپه بهتري ده، تنظیم اتحاد جدون، مردان، دچاپ کال نه لري، مخ ۴۰-۴۱
- (9) هوتک، محمد بن داؤد، د پټي خزاني تعليقات (دوئم چاپ) د پوهني وزارت د دارالتعاليف، ریاست، افغانستان، ۱۳۲۹ق، مخ ۲۱۶
- (10) اثر، عبدالحلیم، تېر هېر شاعران، پښتو اکېډیمي پېښور یونیورسټي، پېښور، ۱۹۶۳، مخ ۳۳
- (11) هم دغه اثر، مخ ۳۲-۳۳
- (12) جدون، عبدالحلیم و جدون، عبدالقاسم، پروفېسر، تعارف افغان جدون- شېخ فریده، خوله چپه بهتري ده، تنظیم اتحاد جدون، مردان، دچاپ کال نه لري، مخ ۴۲-۴۳